

## זעקי ארץ אהובה

לנסוע בכבישי העוטף, לראות את השדות השרופים, העצים המפויחים, ריח העשן מלווה אותך. זו מציאות בלתי נתפסת במרחק של כשעה וחצי מלב הארץ בואכה מגדלי עזריאלי. אזרחי ישראל כלל לא מודעים לגודל הקטסטרופה, מאות בעלי חיים נשרפו במהלך השבועות האחרונים וגם התקשורת, מדווחת בקמצנות על האירועים, כי בישראל, כמו בישראל, עד שלא קורה משהו קיצוני, האדישות שולטת. בעוטף עזה ובנגב המערבי גדלים דורות של ילדים ובני נוער עם חרדות, פחדים והזקוקים לטיפול על בסיס קבוע ואף טיפול תרופתי. למעלה מעשור מתמודדים תושבי העוטף עם מציאות קשה ואם לא די בכל זה, ההרגשה היא כי פשוט לא סופרים אותם. ואולי הגיע הזמן כי ראש הממשלה שמעולם לא היה בקיבוץ בעוטף עזה ושרי הממשלה הגדולה ביותר שהיתה בישראל אי פעם, פשוט יכנסו לרכבם ויבואו גם אם "רק" לתמוך, לחזק ולחבק את האנשים האמיצים השומרים על גבולה הדרומי של ישראל.



אדמה חרוכה כמעשה יומי. עוטף עזה

## הרפתות המשפחתיות בסמוך לעוטף

אמנם באופן רשמי אין רפתות מושביות בעוטף עזה, אך ממש בצמוד אליהם, יש מושבים ובהן רפתות המתמודדות עם אותן קשיים. עורך דין דוידאן ליאל חבר הנהלת ההתאחדות ורכז התארגנות יצרני הנגב אומר לנו "יש מספר מושבים הנמצאים בצמוד לעוטף והם סובלים גם מבלוני תבערה, שריפות והמצב המתוח משפיע עליהם לא פחות. מושבים כפטיש, פתחה, פידויים וגילת בהם פועלות כ-60 רפתות משפחתיות המתמודדות עם אותן בעיות כיישובי העוטף ואף יותר. בראש ובראשונה אנחנו חוששים מפני העתיד וההסכם האמור להיות מול הממשלה. החשש מהפגיעה ברפת המושבית העלולה להיות גדולה מאוד עד אנושה וחיסול המשק המשפחתי חלילה. הדבר גורם לחשש גדול ולחוסר וודאות בקרב המושבניקים. דבר נוסף אנחנו מתמודדים עם טרור חקלאי בלתי פוסק, שבו הרפתות נפגעות על בסיס חודשי. כך יוצא מצב שרפתן אחד קטן ובודד במושב, מוצא את עצמו מתמודד מול מספר חזיתות לא פשוטות. אני מאוד מקווה שהמצב יתבהר ונקבל אופק כלכלי לכולנו".